

XXI.

Udkast til Lov

Skibsfart og Handel paa Island.

(Forelagt Landsthinget den 15de Juni)

§ 1.

Fra 1ste April 1853 skulle alle indenlandfse Handlende være berettigede til at befragte fremmede Skibe til deres Handel paa Island, og skal der for saadanne Skibes Benyttelse til denne Handel gjælde de samme Regler som for Benyttelsen af indenlandfse Skibe, navnlig med Hensyn til Erhvervelsen af islandfse Sopasse.

§ 2.

Fra samme Tid skal det være fremmede Skibe tilladt, ogsaa udenfor Nødvendighedstilfælde og uden at være forsynede med islandf Sopas, at anløbe Kjøbstaden Reykjavik. Skibsførerne skulle imidlertid strax anmelde deres Ankomst for Stedets Politievrighed, og, hvis de ei ere forsynede med behørig Sundhedspasse, underkaste Befætningen den fornødne Undersøgelse af dens Sundhedstilstand og i det Hele holde sig de af Vrigheden givne Forskrifter efterrettelige. Og maae de ei, saa længe de ei have fyldstgjort de foreskrevne Betingelser for at drive Handel og navnlig løst islandf Sopas, hvilket først vil kunne skee efter den nedenfor bestemte Termin 1ste Januar 1854, sælge Noget af deres indehavende Ladning eller tilforhandle sig andre Varer, end hvad til Skibsmandskabets egen Fornødenhed behøves, hvormed Vrigheden skal have vederbørligt Indseende.

§ 3.

Fra 1ste Januar 1854 skal det være fremmede Staters Undersaatter tilladt, under lige Vilkaar med den danske Stats Undersaatter, at beseile og drive Handel paa følgende Islands Hovedhavne: Reykjavik, Vestmannø, Stykkisholm, Isafford, Öfford og Seydisfjord, hvilke fremtidig skal benævnes de islandfse Kjøbstæder. Det skal være tilladt fra alle

Skibe, som anløbe disse Kjøbstæder, uden nogen Tidsindskrænkning, til de der bosiddende Handlende at afhænde de medførte Varer, samt i et Tidsrum af 4 Uger fra Skibene ogsaa at drive Handel med Landets øvrige Indvaanere, under Jagttagelse af de for den saakaldte Speculanthandel givne Forskrifter, navnlig, at der ei maa oprettes nogen Handel paa Landet selv, enten i opførte Skure, eller i en opsat Bygning eller Telt eller i noget andet Locale. Fremdeles skal det være tilladt Førerne af fremmede Skibe, som udelukkende ere ladede med Lømmer eller tilhuggede Træbygninger med tilhørende Materialier og forarbejdede Bestanddele, at anløbe ethvert autoriseret Handelssted i Island og der drive Handel under samme Betingelser, som indenrigfse Speculanthandlere ere undergivne.

Derimod skal iøvrigt den mellemrigfse Handel, saavel mellem Kjøbstæderne og de øvrige Havne paa Island, som mellem de islandfse Havne udenfor Kjøbstæderne og andre Steder i det danske Monarchie, være forbeholdt den danske Stats Undersaatter i Henhold til de hidtil gjældende Bestemmelser, forsaavidt de ei ved denne Lov ere blevne forandrede.

§ 4.

Alle, saavel Indlandfse, som Udlandfse, der ville drive Handel paa Island, enten ved at føre Varer derhen eller derfra, skulle for hvert Skib, der benyttes til sig Handel, og for hver Reise løse et islandf Pas, der navnlig skal indeholde Skibets Navn, Hjemsted og Størrelse, samt Skipperens Navn, hvilke Gjenstande blive at godtgjøre ved Nædernes af den danske Consul eller, hvor ingen Consul er, af Vrigheden paa det fremmede Sted eller et indenlandf Toldkammer attesterede Dypgvende. Naar Passet løses for et Skib, der skal seile til Island, gjælder det for Hentelsen, for de Reiser, som foretages fra Havn til Havn paa Island, — uden at Skibet midlertidigen seiler til en anden Havn udenfor Landet — og for Retourreisen til en Havn udenfor Island. Desom Passet løses i Island for et Skib, der er hjemmehørende samsteds, og udgaar derfra, eller for et andet Skib, der, efterat være ankommet til Island